

τύπ. γκριλιάγκος τοῦ Τουρκ. *giritlak* καὶ καρδιλάγκος. Εἰς τὴν ἰδιόμορφον προφορὰν τῶν Κουτσοβλαχ. α καὶ ἰ (φθόγγων κυμαινομένων διὰ τὸ ἑλληνικὸν οὖς, μεταξὺ τῶν ἄ, ι, ου) ἢ τῶν ἀντιστοιχούντων Σλαβ. καὶ Τουρκ. φωνηέντων ὁφείλεται ἡ ποικιλία τῶν ἀρκτικῶν γκιτ-, γκαρ-, γκουρ- ἢ τῶν ἐνδιαμέσων -γκιλ-, -γκαλ-, -γκουλ. Ὁ τύπ. γκρικλιανός ἐκ τοῦ Βουλγαρ. *gruklan* = λάρυγξ.

1) Ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ὁ λάρυγξ μετὰ τοῦ ἀμήλου τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς τραχείας ἐνθ' ἄν.: *Μέ ποιεῖ ὁ καρδιλάγκος μου Πελοπ. (Λακων.)* "Ανοιξε καλὰ τοῦ στόμα σ' ἴσα 'ς τὸν γκαρζ'λιάνον, νὰ βάλουν τοῦ σουφλάτου (= κινίνη) Μακεδ. (Σέρρ.) "Εἰς τέτοιον γκαρδιλάγκον οὐ Γληγόρ'ς π' καταπίν' ἀκέρια τ' ρόκα (τὰ στέλεχος τοῦ καρποῦ τοῦ ἀραβοσίτου μετὰ τῶν σπερμάτων) Στερελλ. (Ἀχαιο.) "Ψόφησ' ἡ γίδα. "Εφαῖ ἓνα βιλάν' μιγάλον κὶ τ'ς στάθ' κὶ 'ς τοῦ γκριλιάγκου "Ηπ. (Ζαγόρ.) Τὸν καρδιλάγκον τοὺν ρίχνουμι 'ς τὰ θράκια κὶ τοὺν φένουμι κὶ τοὺν τρώμι Στερελλ. (Ἀκαρν.) "Ερ-ριπ' 'που τ'ν ἀρρώστια τοῦ καλόιρου! Πιτάχ' κὶ νὰ π'θαμὴ ὄξον οὐ γκαρκαλιλάγκους τ' Εὐβ. (Ἀκρ.) Θὰ σὶ πιάσουν κὶ θὰ 'ς τοῦ στρίφου τοῦ γκαρκαλιλάγκου σ', διαουλόσπαρμα! αὐτόθ. Θὰ σοῦ κόφω τὸ γκαρντιλάνο! "Ηπ. (Καστανοχ.) Τὸν ἔπιακὶ ἀπὸ τοὺν γκαρζ'λιλάγκου νὰ τοὺν πνίξ' "Ηπ. Θὰ σὶ τσακώσουν κὶ θὰ σὶ βγάλουν τοῦ γουρζ'λιάνου! Μακεδ. (Χαλκιδ.) || Φρ. Θὰ 'ς τοὺν φάη τοὺν γκαρντιλιλάγκου! (θὰ σὲ ἐκδικηθῇ) Θεσσ. (Δομοκ.) Τί σὶ μέλ'; ἄς κόψ' τοὺν καρδιλάγκου τ'! (ἄς καταστραφῇ) Θεσσ. (Ἀργιθ.) "Εφαγα, ἦπια, ἢ τσ'λιὰ μ' γίνιτσι ἀβάρ' τσ' ἢ γριζλιάνουζ-ι-μ' δὲ βῆρι χαβάρ' (εἰρωνικῶς ἐπὶ ἀνθρώπου ἐγειρομένου ἐκ τῆς τραπέζης χωρὶς νὰ χορτάσῃ) Μ. Ἀσία (Κυδων.) || Ἀσμ.

"Ἀσπρη πλάκα, δυὸ γαιτάνια,
δυὸ φερίτες, δυὸ κουίτες,
ὁ τζουρνᾶς ὁ ταχταβέλης
ὁ γαργαλιάνος κὶ ὁ τούθανος

(παιγνιδῶς λεγόμενον ρυθμικῶς ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸ τέκνον τῆς, ἐνῶ συγχρόνως αὐτὴ τοῦ ψαύει τὸ μέτωπον, τὰ φρύδια, τὰ μάτια, τοὺς βόθωνας, τὸ στόμα, τὴν γλῶσσαν, τὸν λάρυγγα καὶ τὴν κοιλίαν) Λευκ. Πβ. γκίτ-γκίτ. 2) Ἡ ἐπιγλωττὶς Θράκ. (Μάδυτ.) 3) Εἶδος στενολαίμου λαγύνου, ἀπὸ τοῦ σχήματος Μακεδ. (Κοζ.) 4) Μεταφ., ὑψηλὸς καὶ ἀδύνατος ἄνθρωπος Μακεδ. (Βλάστ.)

"Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκουγκουλιάν'ς Μακεδ. (Κάλιαν.)

γκίτ-γκίτ μόρ. Θράκ. (Αὐδήμ.) Μακεδ. (Βογτσ.) γκίτι-γκίτι Μακεδ. (Βογτσ.) Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.) Πελοπ. (Γαργαλ. "Ηλ. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Ρουμαν. *git* = λαϊμός.

Θωπευτικῶς, μόριον τὸ ὅποῖον ἐπαναλαμβάνουν αἱ μητέρες εἰς τὰ τέκνα των ψαύουσαι ἐλαφρῶς αὐτὰ διὰ τῶν χειρῶν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος ἀρχόμεναι ἐκ τῶν κάτω, τῆς κοιλίας π.χ., καὶ καταλήγουσαι εἰς τὸν λαϊμόν διὰ γαργαλισμοῦ. Ἀρχονται διὰ τινος ἁσματίου καὶ καταλήγουσι εἰς τὴν ἐπιφώνησιν ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Πάει ὁ κάβουρας νὰ πιῇ νερό
'ς τοῦ Γιωργούλη (π.χ.) τὸ λαιμό,
γκίτι-γκίτι, γκίτι

Γαργαλ.

Κάβουρας, κάβουρας πάει γιὰ νερό
καὶ 'ς τοῦ Δημητράκη τὸ λαιμό,
γκίτι-γκίτι γό

"Ηλ.

—Ποῦ πᾶς, ψιφικάζ', ποῦ πᾶς, γαιτάζ';

—Πάγον νὰ φάγου τοῦ Ἀινάζ'!

γκίτι, γκίτι, γκίτι, γκίτι

Αὐδήμ.

γκλάβα ἡ, σύννηθ. γλάβα Α. Ρουμελ. (Στενήμαχ.) Ἀστυπ. Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) "Ηπ. (Ἰωάνν.) Κύθηρ. Λέσβ. Λήμν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπ. (Λακων. Ξηροκ.) Προπ. (Κύζ.) Σάμ. Στερελλ. (Εὐρυταν.) Τῆν. (Κτικ. Φαλατ.) κλάβα Κρήτ. Κύπρ. (Λεμεσ.) Πόντ. (Ἰνέπ.) Χίος (Καρδάμ. κ.ά.) γλάβα Πελοπ. (Μεσσην.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *glava* = κεφαλή. Πβ. G. Meyer, Neugr. Stud., 2, 21.

1) Ἡ κεφαλὴ σύννηθ.: Θὰ σ' δώσουν καμμιὰ 'ς τ' γλάβα σ' Τῆν. (Φαλατ.) Γκλάβα ἔχεις μὰ δὲν ἔχεις καὶ μυαλό. Σίφν. "Ηπισι χάμου κ' ἤσπασι τ' γλάβα τ' Τῆν. || Ποίημ.

Ποτὲ μυαλό δὲν μπόρεσα

'ς τὴ γκλάβα του νὰ βάλω

Γ. Σουρῆς, Ρωμ. ἀρ. 289. Συνών. καὶ καλὸ, κεφαλὴ, κοῦτοῦκι, κοῦτρα, ξερό (εἰς λ. ξερός). β) Συνεκδ., ὁ νοῦς συνήθως ὁ πείσμων καὶ δύσνους σύννηθ.: Τί λέει καὶ σένα ἡ γκλάβα σ'; (συνών. μετὰ τὰς φρ.: Τί λέει τὸ ξερό σου; Τί λέει καὶ σὺ;) Εὐβ. (Ψαχν.) Δὲν ἔχ' γκλάβα ντίπ ἢ θυγατέρα σ' ἢ τρανὴ Μακεδ. (Βρία) Εἶδα γλάβα 'ν' εὐτὴ βοῦ τὴν ἔχεις καὶ δὲν ἀκούς καθόλου; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τὰ πιδιά πρόπει νὰ πααίν'ν'ς τοῦ δάσκαλου γιὰ νὰ βάλ'ν γκλάβα Μακεδ. (Δεσκάτ.) || Φρ. Δὲν κόβει-κατεβάζει-παίρνει ἡ γκλάβα του (= δὲν ἐννοεῖ εὐκόλως) σύννηθ. Συνών. φρ. δὲν κόβει τὸ ξερό τοῦ! Δὲν τὸ χωράει ἡ γκλάβα μου ἐνιχ. Κάνε ὅ,τι κόφη ἡ γκλάβα σου Βιθυν. (Παλλαδάρ.) Τί χοντρὴ γκλάβα ποῦ 'χεις! (ἐπὶ δύσνου) Εὐβ. (Κάρυστ.) Μεγάλη γκλάβα! (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Λεξ. Ἐγ-γυρίζει ἡ γκλάβα σου μὲ κανέναν τρόπο! (ἐπὶ πείσμονος ἀνθρώπου) συνών. μετὰ τὰς φρ. ἀγύριστο κεφαλὴ - δὲν γυρίζει τὸ ξερό τοῦ Εὐβ. (Κουρ.) Ποῦ τ' βάς τ' γλάβα; (πῶς συμπεριφέρεσαι τόσον ἀνοήτως;) Μ. Ἀσία (Κυδων.) Καθένας μὲ τὴ γκλάβα του (= ἕκαστος σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τὰς προσωπικὰς τοῦ ἀντιλήψεις) Πελοπ. (Δημητσάν.) Συνών. κόκα, κοῦτρα, μυαλό, ξερό (εἰς λ. ξερός). 2) Ἀσθένεια τοῦ ἐγκεφάλου, παραφροσύνη Πελοπ. (Ἀρχαδ. Γορτυν.): Τοῦ 'ρθε γκλάβα Γορτυν. Νὰ σοῦ 'ρθη γκλάβα! (ἀρὰ) Ἀρχαδ. Νά! Κακὴ γκλάβα νὰ σοῦ 'ρθη! (ὁμοίως) Γορτυν. Συνών. ζοῦρελα, λόξα, τρέλλα.

γκλαβανή ἡ, Ἀνάφ. Εὐβ. (Κουρ.) "Ηπ. (Ἀρτοπ. Ζαγόρ. Κόνιτς. Κουκούλ. Κρυοπ. Μέγα Περιστ. Μελιγγ. Ξηροβούν. Πωγών. Σχωρ. Φιλιάτ.) Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Βαθύρρ. Δομοκ. Ναρθάκ. Νερόμυλ. Συκκιν. Τσαγκαρ.) Θράκ. (Μαρών. Σουφλ.) Ἰκαρ. Ἰων. (Βουρλ.) Μακεδ. (Βελβ. Βέρ. Βλάστ. Βογτσ. Βόιον Βρία Γαλατ. Γήλοφ. Γρεβεν. Δεσκάτ. Δρυμ. Ἐράτυρ. Καστορ. Κοζ. Λαγκαδ. Μοσχοπόταμ. Πεντάπολ. Πόρ. Ρητίν. Ρυάκ. Σέρρ. Σιάτ.) Νάξ. (Καλόξ.) Νίσυρ. Πάτμ. Προπ. (Κύζ. Πάνορμ.) Σκυρ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρν.) Καλοσκοπ. Ὀρχομεν. Φθιώτ. Φωκ.) Σύρ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλαβανή Α. Ρουμελ. (Σωζόπ. Στενήμαχ. Φιλιππούπ.) Ἀνάφ. Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Αἰδηψ. Στεν. Στρόπον. Ψαχν.) "Ηπ. (Ἰωάνν.) Θεσσ. (Καλαμπάκ. κ.ά.) Θήρ. Θράκ. (Μάδυτ.) Κέως Μακεδ. (Ἀρν. Χαλκιδ. κ.ά.) Μέγαρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σάμ. Στερελλ. (Γραν. κ.ά.) ἀγλαβανή Ἀστυπ. Κῶς γκλαβανή "Ηπ. (Δερβίτσ.) γλαανή Κῶς ἀγλαανή Κῶς (Πυλ.)

γκλαβανή 'Αλόνν. Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Βιθυν. (Νικομήδ.) Εύβ. (Κάρυστ. Κονίστρ. Κύμ.) "Ηπ. (Δρόβιαν. 'Ιωάνν. κ.ά.) Θάσ. Θεσσ. ('Αλμυρ. Ζαγορ. κ.ά.) Θήρ. Θράκ. (Αἶν. 'Επιβάτ. Μέτρ. Μυριόφ. Σαρκεκλ. Σηλυβρ. Στέρν. Τσακίλ. κ.ά.) 'Ιων. (Βουρλ.) Κύθν. (Δρυοπ.) Κωνπλ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Βαρβάρ. Βέρ. Καταφύγ. Κολινδρ. Νάουσ. Χαλκιδ. κ.ά.) Μήλ. Νάξ. (Καλόξ. Μέλαν. κ.ά.) Νίσυρ. Πελοπν. (Αἶγ.) Πόντ. ('Ινέπ.) Προπ. (Κύζ. Μηχαν.) Σάμ. Σαμοθρ. Σίκιν. Σίφν. Σκίαθ. Σκόπ. Σκῦρ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) Σῦρ. Τήν. Φοῦρν. Χίος (Βροντ. 'Εγρηγόρ. κ.ά.) — Γ. Βλαχογιάνν., Τὰ παλληκάρ., 102—Λεξ. Βερ. 30 Γαζ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. 320 Δημητρ. ἀγκλαβανή Λεξ. Βάιγ. γκλαβανή "Ηπ. (Ριζοβ.) Θεσσ. ('Αἰβάν. 'Αργιθ. Νευρόπ.) Μακεδ. (Λόφ.) Νάξ. ('Απύρανθ. κ.ά.) Προπ. ('Αρτάκ.) Στερελλ. ('Αμφιλοχ. 'Αρτοτ. 'Ασπρόπυργ. Γραν. Καλοσκοπ. Λεπεν. Μέγα Χωρ. Τριχων.) — Λεξ. Πρω. γκλαβανιά Θεσσ. ('Ανατ.) Στερελλ. (Μαλεσ.) κλαβανι τό, Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θεσσ. Προπ. ('Αρτάκ.) Χίος (Βέσ.) γκλιβανή "Ηπ. (Βίτσ.) γλιβανή "Ηπ. ('Ιωάνν.) κλιβανή "Ανδρ. Θάσ. Θήρ. Θράκ. (Αυδήμ. Μυριόφ. Στέρν.) Λέσβ. Αἴμν. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Τήν. (Πύργ. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ. κλεβανή "Ανδρ. Βιθυν. (Νικομήδ.) Θήρ. Θράκ. Κίμωλ. Κύθηρ. Μύκ. Πελοπν. (Δαιμον. Συκιά Λακων.) Σέριφ. κλοβανή Βιθυν.

Κατὰ τὸν G. Meyer, Neugr. Stud., 2, 21, ἐκ τοῦ οὗς. γ κ λ ά β α. 'Ο τύπ. κ λ ι β α ν ή κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ κ λ ί ν ω ἢ κ λ ε ί ν ω, βλ. Γ. Χατζιδ. 'Αθηνά 24 (1912) 30. Οἱ τύπ. κ λ α β α ν ή καὶ ἀ κ λ α β α ν ή καὶ παρὰ Σομ.

1) 'Οπή, ἀνοιγοκλείουσα διὰ πλακὸς ἢ σανίδος, εὐρισκομένη συνήθως εἰς τὸ δάπεδον τῆς οἰκίας ἢ εἰς τὴν ὀροφήν, διὰ τῆς ὁποίας κατέρχονται εἰς τὸ ὑπόγειον ἢ ἀνέρχονται εἰς τὸ δῶμα ἢ ἀνώτερον δωμάτιον οἰκίας, ἀχυρῶνος κλπ. σύνθηθ.: 'Αφήναμι 'ς τοῦ πάτουμα μιὰ γκλαβανή, μιὰ τρῦπα νὰ ποῦμι, ποὺ τὴν σκιπαίναμι μὴ μιὰ σανίδα πλατχειὰ "Ηπ. ('Αρτοπ.) "Εχον τ' γκλαβανή ἀπὸ τοῦ μαγειρεῖο ἀν' χτή, ἔχι τοῦ νοῦ σ' νὰ μὴν πέῃς μέσα "Ηπ. (Κουκούλ.) "Ανοιξ' τὴ γκλαβανή καὶ κατέβα 'ς τοῦ κατώι νὰ πιήης κρασί Στερελλ. ('Ορχομεν.) "Ανοιξε τὴ γλαβανή νὰ ρίξωμε τὰ ξούλα μέσα Μέγαρ. "Αν' ξ' d' γλαβανή νὰ κατιβῶ 'ς τοῦ ὑπόγειον νὰ πάρου κάρβ' νὰ καὶ κοιμυῖδια Σάμ. "Εχομε κλαβανή τσ' ἀνεβαίνομε 'ς τ' ἀνώι Σκῦρ. Λόγιαζε νὰ μὴ γκρεμιστῇς, γιατί' ἔναι ἡ κλαβανή ἀνοιχτή αὐτόθ. Κατέβα 'ς τοῦ κατώι ἀπ' τ' γλαβανή Στερελλ. (Τριχων.) || Φρ. "Εχ' στόμα γκλαβανή (μεγάλο) Μακεδ. (Βλάστ.) "Ανοιξ' τοῦ στόμα γκλαβανή αὐτόθ. Τ' ἀκούει ἀπὸ τὴν κλιβανή (ἐπὶ τοῦ μὴ προσέχοντος εἰς τὰ λεγόμενα ὑπό τινος) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Συνών. ἀ φ ά λ ι 8, μ π ο υ - κ α π ό ρ τ α, κ α π ά ν τ σ α, κ α π α ν τ ζ έ ς, κ α τ α - π α χ τ ή, κ α τ α ρ ρ ά κ τ η ς. β) Σανίδωμα ἀνωθεν τῆς ἐσωτερικῆς σκάλας οἰκίας πρὸς τοποθέτησιν οἰκιακῶν ἀντικειμένων, ὡς πιάτων, λυχναριῶν κττ. Βιθυν. Θεσσ. ('Αργιθ.) Θήρ. Θράκ. (Τσακίλ.) κ.ά. Συνών. π α τ ά ρ ι. γ) 'Ερμάριον μαγειρείου Νίσυρ. 2) Συνεκδ., ὑπόγειος ἀποθήκη οἰκιακῶν ἀντικειμένων ἢ τροφίμων, κρύπτη "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θήρ. κ.ά.: Θά σί βάλου 'ς τ' γκλαβανή! (ἀπειλή εἰς ἄτακτον παιδίον) Ζαγόρ. 3) Μεγάλον ξύλινον ἢ σιδηροῦν θυρόφυλλον ἐργαστηρίου, παντοπωλείου κττ. Θράκ. (Αἶν. Μάδυτ. Μυριόφ. Στέρν. κ.ά.) Μακεδ. (Βέρ. κ.ά.) Σάμ. κ.ά. Συνών. κ ι ο π έ γ κ ι, ρ ο λ ό. β) Σιδηροῦς σύρτης θύρας καταστήματος Μακεδ. 4) Καπνοδόχος Νάξ. (Καλόξ.): Βούλλωσε τὴ γκλαβανή, γιὰ νὰ μὴ φνισῇ ὁ ἀέρας. 5) 'Οροφή οἰκίας Προπ. (Κύζ. Πάνορμ.) κ.ά. Συνών. τ α β ά ν ι. 6) Ξύλινον δοχεῖον διὰ πιπέρι Θράκ. (Στενήμαχ.) 7) 'Η κεφαλή, περι-

φρονητικῶς Νάξ. ('Απύρανθ. κ.ά.): Μὲ τὴ γλαβανή πῶχεις δὲ βρόκεται νὰ κάμῃς τίποτα 'ς τὴ ζωὴ σου. Δὲ βαίρνει τίποτα ἡ γλαβανή σου μέσα (δὲν ἀντιλαμβάνεσαι τὰ λεγόμενα).

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκλαβανή "Ηπ. (Φιλιιάτ.) Γλαβανή Στερελλ. (Σιβ.) Γκλαβανές Μακεδ. (Βόιον) καὶ ὡς ἐπών. Γκλαβάνης 'Αθῆν. Θεσσ. (Βόλ. Ζαγορ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Καστορ.) Γκλάβανος 'Αθῆν. Γκλάβανους Στερελλ. ('Αμφισ. Γαλαξ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκλαβάν'ς Θεσσ. (Πήλ.) Γκλάβανους Στερελλ. (Γαλαξ.)

γκλαβανίζω ἐνιχ. γλαανίζ-ζω Κῶς κλιβανίζω Θήρ. 'Εκ τοῦ οὗς. γ κ λ α β α ν ή, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ λ α α ν ή.

1) Εἰσάγω τὰ ἄχυρα ἀπὸ τὴν ὀπὴν τοῦ ἀχυρῶνος, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ, ὥθων αὐτὰ διὰ τῆς διχάλης οὕτως, ὥστε νὰ καταλάβουν ὀλόκληρον τὸν χῶρον τοῦ ἀχυρῶνος) Κῶς: Πάω νὰ γκλαανίσω τ' ἄχερο. 2) Τοποθετῶ ἀντικείμενον εἰς κρύπτην Θήρ.

γκλαβάνισμα τό, ἐνιχ. γλαάνισμα Κῶς.

'Εκ τοῦ ρ. γ κ λ α β α ν ή ζ ω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ λ α α ν ή ζ - ζ ω.

'Η εἰσαγωγὴ τῶν ἀχύρων ἀπὸ τὴν ὀπὴν τοῦ ἀχυρῶνος, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ, μετὰ τὴν βοήθειαν διχάλης οὕτως, ὥστε νὰ καταλάβουν αὐτὰ ὀλόκληρον τὸν χῶρον τοῦ ἀχυρῶνος ἐνθ' ἄν.: Τοῦ 'καμα ἔνα γλαάνισμα! Κῶς.

γκλαβανότοπος ὁ, ἐνιχ. κλιβανότοπος Θήρ.

'Εκ τῶν οὗς. γ κ λ α β α ν ή, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ λ ι β α ν ή, καὶ τ ό π ο ς.

Γ κ λ α β α ν ή 2.

γκλαβανώνω ἐνιχ. γλαβανώνον Μακεδ. (Χαλκιδ.) κλαβανώνον Μακεδ. (Πολύγυρ. Χαλκιδ.)

'Εκ τοῦ οὗς. γ κ λ α β α ν ή, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ λ α β α ν ή.

1) Μετβ., περικλείω ἐμποδίζω ἐνθ' ἄν.: Μᾶς κλαβάνουσι κι αὐτὸς (μᾶς ἐπαρουσιάσθη καὶ αὐτὸς ἀπροόπτως ὡς ἐμπόδιον) Χαλκιδ. 2) 'Αμτβ., ἐπὶ δένδρων, κλήματος, ἀμπέλου, σχηματίζω διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ φυλλώματος σκιαδὰ ἐνθ' ἄν.: Κλαβάνουσι τ' ἀμπέλ' - τ' οὐρμάν' (= δάσος). Κλαβανουμένου οὐρμάν' (σκιερὸν δάσος) Πολύγυρ.

γκλάβας ὁ, πολλαχ. γλάβας Σῦρ.

'Εκ τοῦ οὗς. γ κ λ ά β α κατὰ τύπ. μεγεθ. Πβ. Βυζαντ. ἐπών. Γ λ α β ά ς εἰς Γ. Χατζιδ. MNE 2, 526.

1) 'Ο ἔχων μεγάλην κεφαλὴν Σῦρ. Συνών. κ ε φ ά λ α ς, κ ε φ α λ ά ς, κ ρ α τ ο υ ν ά ς, τ α γ ά ρ α ς τ α γ α ρ ο - κ έ φ α λ ο ς, φ ι ά λ α ς. 2) Δύσους, πείσμων Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) Σῦρ.: 'Η γυναῖκα του εἶναι γκλάβας Λεξ. Δημητρ. Συνών. β α ρ υ κ έ φ α λ ο ς B1, β α ρ ύ σ κ ο - π ο ς 1, κ ο υ τ σ ο κ έ φ α λ ο ς, μ π ό μ π α ς, μ π ο υ - μ π ο υ ν ο κ έ φ α λ ο ς, ξ ε ρ ο κ έ φ α λ ο ς, ξ υ λ ο κ έ - φ α λ ο ς, σ τ ρ α β ο κ έ φ α λ ο ς, σ χ ο ι ν ο κ έ φ α λ ο ς, χ ο ν τ ρ ο κ έ φ α λ ο ς. 3) 'Οκνηρὸς Μακεδ. (Δεσκάτ.)

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκλαβᾶς Χίος καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γκλάβας πολλαχ. Γλάβας 'Αθῆν. Θεσσ. Θράκ. Λευκ. Μακεδ. Στερελλ. Χίος.

